

[Lilli Gyldenkilde]

påbegyndt en arbejdstidsnedsættelse. Hvad er argumentet så nu? Det, vi hører, er, at der ikke er råd til kompensation, og at arbejdsgiverne nu har brug for fleksibilitet – hvad de så mener med det. Det er noget vrøvl og sludder. Der tjenes penge mere end nogen sinde ude i erhvervslivet.

Det næste argument er så, at disse penge skal bruges til investeringer i nye arbejdspladser. Ja men det ved vi jo ikke sker. Pengene bruges til ny teknologi, og hermed skubbes nye udgifter via dagpenge over på skatteyderne. Tiden har længe været inde til, at det hellige almindelige erhvervsliv betaler sit bidrag til dette samfunds mennesker, men det gør det kun, hvis det bliver tvunget til det. Derfor skulle der herindefra i dag komme en melding om, at arbejdstiden skal nedsættes. Vi ved fra arbejdstidsundersøgelser, at dette vil medføre, at flere kommer i arbejde. Der er diskussion om tallene, hvor mange, men der kan ikke herske tvivl om, at der vil komme flere i arbejde.

Der er ligeledes foretaget undersøgelser af, om befolkningen er indstillet på en kortere arbejdstid, og det er den. Derfor kan regeringen og flertallet ikke fastholde deres nej, men må gå anderledes aktivt ind for arbejdstidsnedsættelsen.

Men én gang til vil jeg sige: der må en omfordeling til af det eksisterende arbejde; vi kommer ikke uden om det. Jeg har også nævnt overarbejde, som skal afspadseres, og jeg vil nævne betalt frihed til uddannelse og en sabbatordning som ting, som kunne være medvirkende til, at nogle flere kommer i arbejde.

Dette siger jeg vel vidende, at en omfordeling alene ikke gør det, der skal mere til, og derfor må man spørge: hvorfor skal der bremses i den grad op f.eks. for boligbyggeri? Har vi det fornødne antal gode boliger i Danmark? Nej, vi har ikke. Der er behov for boligbyggeri. Har vi det fornødne antal plejehjemsboliger, når vi nu ved, at der bliver flere og flere ældre? Nej, det har vi ikke. Regeringen har såmænd forbudt kommunerne at udvide aktivterne også på disse områder.

Listen er lang over tiltag, der kunne hjælpe os ud af den suppedas, vi er havnet i, hvor man ikke løser problemerne, men skaber nye og mere omfattende. Jeg skal ikke undlade at henvise til SFs alternative økono-

miske politik, hvor andre har peget på de områder, hvor de mener den kan hjælpe. Og jeg kan heller ikke undlade at spørge: hvordan i alverden skal vi kunne se vore unge mennesker i øjnene, når de svigtes så groft, som de gør i disse år? Hvordan skal vi forklare, at de blev blæst et stykke i de år, hvor ledigheden steg? Og hvordan skal vi klare situationen, hvis det ender med, at de tager afstand fra begreber som fællesskab og solidaritet?

Denne regering fører en strudsepolitik: putter hovedet i den nærmeste busk og ser derfor ikke og hører derfor ikke, hvad der sker uden for disse mure. Og der sker faktisk andet, end at det hellige almindelige erhvervsliv gnider sig i hænderne over den gode hjælp, det får fra regeringen. Der vil komme reaktioner på angreb på arbejdsløse i stedet for angreb på arbejdsløsheden, og den dag vil også komme, da kravet om et andet flertal vil slå hårdt igennem, og det skal vi hilse velkommen. Lad det komme snarest muligt!

Jeg vil ikke undlade også at komme lidt ind på nogle af de ting, som andre ordfører har været inde på. Som jeg har nævnt det flere gange: vi koncentrerer tilsyneladende herinde kræfterne om angreb på de arbejdsløse i stedet for på arbejdsløsheden. Vi har set den narresut, som nu bliver lagt frem, at man kan få 1½ års uddannelse og så inden for et år skal have et arbejde. Får man ikke det, så er det ud! Det har været rystende at opleve, hvorledes medlemmer af arbejdsmarkedsudvalget, der har siddet der i flere år, ikke har så meget viden om det, de går og taler om, at de ved, at de grupper, vi her taler om, er kvinder. Over 70 pct. af den gruppe, der først skal ud på andengangstilbud, er kvinder, og de fleste er langt over 25 år. Hvad kan de få af bistandshjælp? Jo, hvis de er alene med et par børn, kan de få en pauper bistandshjælp i ca. 9 måneder, så ryger de over på varig hjælp, og den er endnu mindre. Men alle de gifte kvinder, som har været ude på arbejdsmarkedet, og som er uden skyld i, at de er blevet fyret, fordi der ikke var job, får ikke en krone i bistandshjælp, fordi de jo i huset har en forsøger, hvad enten de er gift med ham eller bare bor sammen med ham. Sådan er lovgivningen, og det er rystende at høre ikke mindst hr. Tørnæs, venstres ordfører, heroppe stå og